

Mál nr. 429/2020**M og****V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar eða slysatryggingar ökumanns og eiganda.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum bifreiðaáreksturs.****Gögn.**

Málskot, móttakið 21.12.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Bréf V, dags. 19.1.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 5. júlí 2017 ók M bifreið sinni, A vestur Bústaðaveg er annarri bifreið, B, var ekið í veg fyrir akstursstefnu hans á gatnamótum Bústaðavegar og tengibrautar að Kringlumýrarbraut til norðurs. Umferð um gatnamótin er stýrt með umferðarljósum, en báðir ökumenn telja sig hafa ekið um gatnamótin andspænis grænu ljósi. Af ljósmyndum í skýrslu um áreksturinn af skemmdum á ökutækjunum má ráða að áreksturinn hafi verið nokkuð harður.

M leitaði á Læknavaktina 10. júlí, eða fimm dögum eftir áreksturinn. Hann kvaðst hafa fengið högg á vinstra viðbein og á hendurnar sem hafi verið á stýrinu. Hann hafi fundið til í hálsi sem hafi sveiflast fram og aftur. Hann hafi síðan verið með náladofa í allri vinstri hendi og fengið eins og rafmagn í hægri upphandlegg er hann hallaði höfði til hægri en frá hálsi og fram í úlnlið/hendi er hann hallaði höfði til vinstri. Þá kvaðst M vera með verk eða ónot efst á milli herðablaða, en hann hafi kvartað mest um í hálsinum og vinstri hendi. Kvaðst M vera á lífeyri vegna bakmeiðsla og ekki vera í vinnu. Var M greindur með hálstögnun og mun hafa fengið almennar ráðleggingar og útskýringar og ráðlögð endurkoma eftir þörfum.

Hinn 13. júlí 2018 leitaði M aftur á Læknavaktina af ástæðum ótengdum afleiðingum árekstursins, en mun þó hafa rætt um hálstögnun eftir árekstur árinu áður. M leitaði svo á Læknavaktina 6. desember 2018 vegna bakverkjar með leiðni niður í báðar fætur og kvaðst þá hafa verið tæpur í baki frá árekstrinum 2017. Var M ávísad verkjastillandi lyfi auk þess sem rituð var beiðni um segulómsskoðun af lendhrygg með spurningu um brjós-klos. Hinn 28. sama mánaðar gekkst M undir brjós-klosaðgerð. Í sjúkraskrá vegna aðgerðarinnar kemur fram að M hafi undanfarinn mánuð verið afar slæmur af leiðniverk einkum vinstra megin. Hann hafi farið í segulómmynd 12. sama mánaðar og þá verið með stórt brjós-klos vinstra megin sem nánast loki mænusekknum á bilinu L3-L4. Gert hafi verið við þetta liðbil á árinu 1999 auk þess sem þá hafi einnig verið gert við liðbilið fyrir neðan vinstra megin. Því sé um að ræða „recidiv“ stórt „fragment“ á liðbilinu L3-L4 „sin“. „Conservativ“ meðferð hafi ekki gagnast og því sé hann kominn til aðgerðar.

Hvað snertir sjúkrasögu M fyrir umferðarslysið í júlí 2017 má sjá af gögnum málsins að á árinu 1991 hafi hann lent í umferðarslysi og við það hlotið alvarlegan áverka á hægri handlegg og verið metinn til 40% varanlegrar örorku. Í október 1998 slengdist 12 m löng laus skúffa á vörubílsþalli á háls og hægra gagnauga þannig að hann féll til jarðar. Vegna áverka á höfði, hálstögnunar og tognunar á brjóst- og mjóhrygg af völdum þessa slyss var M metinn til 10% varanlegrar örorku og 20 stiga varanlegs miska. Við skoðun hjá heimilislækni í september 2012 kemur fram að M sé öryrki eftir vinnuslys og búi við langvarandi bakverki og mikla offþyngd („obesitas“), hann haltri og eigi erfitt með gang. Samkvæmt samskiptaseðli heimilislæknis 28. september 2016 mun M hafa verið við vinnu á sjó 28. september 2014 er hann hafi staðið upp á körum sem hafi flogið undan honum í veltingi. Við það hafi hann fallið ofan í lest og við það hlotið slæma tognun á vinstri öxl. Eftir þetta slys hafi hann eiginlega ekkert unnið. Við skoðun hjá heimilislækni 2. mars 2017 í tengslum við endurmat á örorku mun M hafa lýst stöðu sinni svipaðri og árið 2016 en hafi heldur verið að léttast. Hann hafi lýst slæmum verkjum í vinstri öxl niður handlegginn og í raun verkur frá háls hryggnum. Bakverkir séu „krónískir“. Samkvæmt skoðun séu merki um brjós-kloseinkenni og hafi verið vísað til sjúkráþjálfara. Hægri hendi sé aðeins kreppt eftir áverka.

Með beiðni, dags. 21. september 2020, var af hálfu M óskað eftir að D, nánar tilgreindur bæklunarskurðlæknir, legði mat á afleiðingar af völdum árekstursins 5. júlí 2017 samkvæmt ákvæðum skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum. Samkvæmt matsgerð D, dags. 17. desember 2020, hefur M hlotið slink aðallega á háls við áreksturinn en einnig högg frá stýri í gegnum báðar axlir. Hafi hann þannig hlotið tognanir sem hafi orsakað leiðniverki niður í hand- og ganglimi ásamt því að hann hafi þurft að gangast undir brjóslosaðgerð. Við áreksturinn hafi fyrri mjóbakseinkenni ýfst upp sem hafi leitt til þess að brjóslos hafi myndast á ný og einnig hafi hann hlotið tognun í hálsi sem hafi leitt af sér dofatilfinningu niður í handlimi. Að teknu tilliti til fyrri sögu voru áverkar á háls hrygg metnir til fimm stiga varanlegs miska og afleiðingar áverka á lendhrygg til tveggja stiga varanlegs miska eða samtals sjö stiga varanlegs miska. Stöðugleikatímupunktur var talinn vera 28. desember 2018 og þjáningatímabil var talið hafa varað til sama dags frá slysdegi að telja og þar af einn dagur rúmliggjandi. Varanleg örorka var talin vera engin.

Með bréfi 19. desember 2020 var af hálfu M krafist bóta úr hendi V vegna varanlegs miska og þjáninga auk vaxta og kostnaðar. Ekki kemur fram í bréfinu úr hvaða vátryggingu bótanna er krafist. Með bréfi V, dags. 4. desember 2020 [svo], var upplýst að sök vegna árekstursins hafi verið skipt til helminga á milli ökumanna. Þá taldi félagið ósannað að orsakatengsl væru á milli árekstursins og „meintra einkenna“ tjónþola. Af þeim sökum hafi V hafnað greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu A.

Álit.

Samkvæmt því sem upplýst hefur verið af hálfu V var sök skipt að jöfnu á milli þeirra ökumanna sem áttu hlut að árekstrinum 5. júlí 2017. Í ljósi þessa verður að ætla að V hafi tekið afstöðu til bótakröfu M með tilliti til þess að krafa væri gerð um bætur úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A en ekki úr ábyrgðartryggingu þeirrar bifreiðar. Er við það miðað við úrlausn málsins.

Hér að framan hefur að nokkru verið gerð grein fyrir þeim sjúkdómseinkennum sem M hefur búið við eftir að hann lenti í árekstrinum 5. júlí 2017 og læknismeðferð sem hann hefur fengið, svo og sjúkrasögu hans áður en áreksturinn varð.

Í 1. mgr. 10. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. 9. gr. laga nr. 37/199 um breyting á þeim, segir svo, orðrétt: „Þegar fyrir liggur sérfræðilegt álit um örorku- og/eða miskastig tjónþola, eða þá læknisfræðilegu þætti skv. 2. og 3. gr. sem meta þarf til þess að uppgjör bóta samkvæmt lögum þessum geti farið fram, getur hvor um sig, tjónþoli eða sá sem krafinn er bóta, borið álitid undir örorkunefnd. Heimilt er að óska álits örorkunefndar um ákvörðun örorku- og/eða miskastigs, án þess að fyrir liggja sérfræðilegt álit, ef málsaðilar standa sameiginlega að slíkri beiðni.“

Í máli þessu liggur fyrir sérfræðilegt álit D, bæklunarskurðlæknis, um miskastig M sem hann telur að rekja megi til árekstursins 5. júlí 2017. V vill ekki una þessu álit og telur ósannað að orsakasamband sé milli árekstursins og þeirra einkenna sem M býr við. Með tilliti til alls þess sem liggur fyrir í málinu um heilsufar M, kann að vera að afstaða V til bótaskyldu eigi við einhver rök að styðjast. V hefur á hinn bóginn ekki nýtt sér það úrræði sem mælt er fyrir um í fyrri málslið 1. mgr. 10. gr. skaðabótalaga að óska álits örorkunefndar um miskastigið ellegar óska dómkvaðningar matsmanna til að leggja mat á hvert sé líkamstjón M af völdum árekstursins. Ekki er á færi úrskurðarnefndar að hafa álit í því efni. Eins og mál þetta liggur fyrir verður því ekki hjá því komist að álykta svo að M eigi rétt á bótum fyrir líkamstjón af völdum árekstursins 5. júlí 2017.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns og eiganda bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 9. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.